

De beroemde Engelsche Dichter R. SOUTHEY betaalde op den 21sten Maart 1843 den tol der Natuur. Onder zijne dichterlijke Werken heeft zijn uitvoerig Gedicht *Roderik, de laatste der Gothen*, door de vertaling van Mevrouw BILDERDIJK onder onze Landgenooten de meeste bekendheid verkregen. Hij was op jeugdigen leeftijd een hevig liberaal, en werd in gevorderde jaren een stellig voorstander, zoo in het Godsdienstige als Staatkundige, van de zoogenaamde behoudende partij. Hij voerde later den titel van Hofdichter. Hij heeft ook onderscheidene Historische Werken, inzonderheid over de *Brijsche Zeemagt* en *Levensbeschrijvingen van eenige Engelsche Vlootvoogden* in het licht gegeven, werd in 1774 te *Brusfel* geboren, en bereikte alzoo 69 jaren. De Tweede Klasse benoemde hem in 1816 tot Geassocieerde.

Dezelfde Klasse had verder het gemis te betreuren van twee Correspondenten.

Mr. W. C. ACKERSDIJK overleed te *Rotterdam* op den 8sten Februarij, 82 jaren oud. Hij werd in 's *Hertogenbosch* geboren, te *Utrecht* in den jare 1780 tot Meester in de beide Regten bevorderd, en zette zich als praktiserend Advokaat in zijne geboorteplaats neder, verplaatste zich in 1807 met der woon naar *Utrecht*, bij den aanvang van de Akademische loopbaan van zijn eenigen zoon, den tegenwoordigen Utrechtschen Hoogleeraar J. ACKERSDIJK, terwijl hij in 1820 *Rotterdam* verkoos als de plaats, waar hij zijnen ouderdom zou slijten, welke hij geheel aan de beoefening zijner geliefkoosde studiën, de Vaderlandsche Letterkunde en Oudheidkunde heeft toegewijd. Zijne veelvuldige Geschriften van meerdere en mindere uitgebreidheid zullen zijnen naam doen voortleven. Koning LOUDEWIJK benoemde hem tot Staatsraad in buitengewone dienst, doch voor de benoeming van gewonen Staatsraad werd door den Heer ACKERSDIJK bedankt, in weerwil van herhaalde en dringende aanzoeken. Sedert 1832 behoorde hij als Correspondent tot het Instituut.

Verdroogen hebben van beginsels, recht en plicht
 In wetenschap en wonderbaar genie
 Rijk, onuitputlijk rijk, Poëet en Wijsgeer.
 De taal eens volks, dat voor geen ander hoeft te wijken
 In kloeke, in schoone, in schitterende daden,
 Maar binnen al te naauwe grenzen ingesloten,
 Heeft op zijn grondgebied een naam geteld,
 Die anders heel Euroop vervuld had van zijn galm
 Dit is, mijn ALLAN! dit 's die Hollander, aan wien
 Hoogachting en bewondering mijn ziel
 Verbonden, en het innig zamenstemmen,
 Des harten, — maar ook dank voor weldaan, ja voor liefde,
 Wanneer ik, vreemdeling en lijder ver van huis
 Werd opgenomen in het zijn, verzorgd, gekweekt,
 Verkwikt, zoodat geheele weken, pijnlijk
 En somber elders, als één dag voor mij vervloten;
 Ja, als een dag, in 't dagboek van mijn leven
 Gemerkt als een der blankste

In de dichtbundels van BILDERDIJK en van zijne gade vindt men van wederzijde menig hartelijk vers aan onzen overledenen Engelschen Geassocieerde gericht.

Uit de rangen harer Correspondenten ondervond de Klasse in den loop der twee jongste Instituutsjaren, insgelijks twee belangrijke verliezen: Mr. WILLEM CORNELIS ACKERSDIJK en Jonkheer Mr. HUBERT MATTHIJS ADRIAAN JAN VAN ASCH VAN WIJCK, de eerste op den 7^{den} Februarij 1843, in twee-en-tachtig-jarigen ouderdom; de tweede op den 16^{den} Julij van dat zelfde jaar in negen-en-zestig-jarigen leeftijd van deze wereld afgeroepen.

ACKERSDIJK, geboortig en afkomstig uit 's Hertogenbosch, had zijne studiën gemaakt aan de Hogeschool te Utrecht, alwaar hij ten jare 1779 het Doctoraat in de Rechten verkreeg op een Academische Verhandeling *over het gebruik en gezag der Dichtkunst en der Dichters in de Rechtsgeleerdheid, en het wederzijdsche gebruik der Rechtsgeleerdheid bij de lezing en uitlegging van Dichters*. Daarop in zijne geboortestad gevestigd, practiseerde hij een tijd lang als Advocaat, en werd vervolgens Secretaris der Stad, tot dat de omwenteling van 1795 hem van die post ontzette. Hij hervatte nu de rechtsgeleerde praktijk tot op het jaar 1807, als

wanneer hij zich te Utrecht nederzette, waar zijn eenige zoon destijds Student werd, thans een Hoogleeraarsstoel bekleedt. Onze overleden Correspondent, onder Koning LOBEWINK tot Staatsraad in buitengevone dienst benoemd, vatte evenwel ook te Utrecht bij voorkeur de praktijk weder op, liet zich evenwel de zeer werkzame betrekking van Vrederechter in die stad (a^o 1811) wel gevallen, en bleef die vervullen tot op 1820, het jaar zijner verplaatsing naar Rotterdam, alwaar hij het overige zijner levensdagen nitsluitend aan het huisselijke leven en zijne geliefde studien verlangd heeft te wijden. Vaderlandsche letter-, oudheid-, en geschiedkunde waren voornamelijk het onderwerp dier studien, waarvan de vruchten tot hiertoe voor het meest nog slechts verspreid het licht zagen in onderscheidene Tijdschriften en in de Werken van onderscheidene Maatschappijen, waarvan hij lid was. Dus bij voorbeeld vindt men van hem in de *Nieuwe Werken der Maatschappij van Nederlandsche Letterkunde te Leyden* (Dl. III), een belangrijk oudheidkundig onderzoek over de ligging van de plaats, in den giftbrief van Koning KAREL den Eenvoudige in het begin der tiende eeuw onder den naam van *Pladella Villa* (het dorp Bladel in de Meierij van 's Hertogenbosch) vermeld. Een ander Deel dier Werken bevat eene nog uitvoeriger mededeeling van ACKERDICKS geleerde nasporingen omtrent het Landschap, sedert de dagen van CAESAR en later onafgebroken onder den naam van Taxandrië (of ook wel Toxandrië) bekend. Het resultaat dier nasporing is, dat die landstreek geene andere kan geweest zijn dan geheel het grondgebied dat zich uitstrekt van de boorden der Schelde over de Brabandsche en Luiksche Kempen tot in ons tegenwoordig Noord-Brabant; daaronder begrepen een gedeelte, dat later onder de provincie Holland behoort heeft. De verdienstelijke Oudheidkenner was door de Klasse tot haren Correspondent benoemd in den jare 1832.

Toen de Klasse ten jare 1842, aan den zoo kort daarop aan haar insgelijks ontvallen VAN ASCH VAN WIECK eene gelijke betrekking tot deze Koninklijke Instelling aanbood, was die keuze eene verdiende hulde aan meer dan ééne werkzaamheid in onze Vaderlandsche Oudheden en Letterkunde, waarvoor die welbe-